

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 324.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Φέρε τοίνυν τον ἀλόγιον γενναίως· ἐπιφ-
δὴ ἠδέω, ἀνέχη τῆς ἀφρόνων φρόνι-
μος ὡν ἐν κυρίῳ.

Κυρίλλῳ ἀρχιεπισκόπῳ τυχ.

Πολλὰ μὲν μαρτυρία γραφικῆ,
πολλὰ δὲ θεολογικὰ πειρατικῆ. τὸν ἀ-
ληθῆ τῆς τῆ κρείε σαρκώσεως λόγον
προσῆσαν ἀσφαλῶς, εἰ καὶ τῆς ἡμετέ-
ρας ἀφροσύνης καὶ γλώσσης ἀνώτερόν
ἐστὶ τὸ μυστήριον· ὅτι δὲ ὁ ἀληθινὸς καὶ ἐ-
πι πάντων θεὸς, ἀνθρώπος γέγονεν ἀλη-
θῶς, ὅτε ὁ ἦν τρεῖς αἰεὶ, καὶ ὁ οὐκ ἦν
προσλαβάν, οὐκ φύσει δυοῖν, ὁ εἰς
ὑπάρχον υἱὸς, ἀναρχὸς καὶ ἀπέραντος,
προσφατος καὶ αἰδίου, ὅδ' ἂν αὐτὸς
ἀρνηθεῖς, πλείους ἔχει τῶ ἀγίῳ πα-
τρὸς ἢ μὲν μὲν μὲν μὲν μὲν μὲν μὲν
τούτων σιωπῆσαι, ἀνθρώπῳ τὸ θεῖα
ὑποφύως ἐμβατεύσαντος.

ἐν φύσει
δυοῖν.

Τῷ αὐτῷ. τικδ.

Χρήσε, θαυμάσιε, ἀπρεπὸν μὲν
αἰεὶ, ὅτε φόβῳ προσδιδόντα τὰ οὐρά-
νια, οὐτε σαυτῷ ἐναντίον φανόμενοι.
εἰ γὰρ τὰ νῦν γεγραμμένα σοι τοῖς
προτέροις αὐτεξέταστας, ἢ κολακείας
φανήσῃ ὑπεύθυνος, εὐχερείας ἢ ἀλόγο-
νος, κενὸς μὲν δὲ δέξῃς ἠθώμενος, τῆς
μεγάλαν δὲ ἀγίῳν ἀθλητῆς τοῖς ἀ-
γῶνας οὐ μμησόμενος, οἱ τὸν ἀπαι-
τα βίον ἐπ' ἄλλοις εἰς κακουχίαις
ὑπέμειναν, ἢ κακὸν φρόνημα, καὶ
μέγιστος ὄπων εἰς δέξασθαι.

Κύρω νέῳ Μοναχῷ. τικε.

Νόμος φιλοσοφίας ἀσφαλοῦς, ἕρος
ἀγνείας ἀκριβοῦς, τῷ θεοφόρῳ Παύ-
λῳ διάκριται, νεκρῶσαι πάντα τὰ μέ-
λη, τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· εἰ τοίνυν ἐπεσθαι
βούλει τοῖς δόγμασιν αὐτῆ, εἴη δὲ
πάντως, εἰ τὸ ἀσπῆν θέλεις, χαλίνω-
σαι τῆς γλώσσης τὸ ταχὺ· τὸ μῦζον

obrem fer animo forti stultum atque in-
confideratum hominem: quandoquidem
libenter sustines insipientes, tu qui sapiens
es in Domino.

Cyrillo Alexandrino. 323.

Cum multa scripturæ testimonia, tum
multæ cum actione coniunctæ contem-
plationes, veram Dominicæ incarnationi-
nis doctrinam certissimè nobis declarant:
etiam si mentis ac linguæ nostræ vim & fa-
cultatem hoc mysterium excedat. Quod
autem verus ac rerum omniū summus
Deus, homo verè factus sit, nec ab eo, quod
erat, demigrans, & quod non erat, assu-
mès, ex duabus naturis vnus Filius existès,
ortus ac finis expers, recens & sempiter-
nus, ne ipse quidem inficias ieris, vt qui
plurimas de his rebus sancti Patris nostri
magni Athanasij comprobationes habeas,
hoc est eius viri, qui ad diuinarum rerum
intimos sinus eximè penetrauit.

Eidem. 324.

Te oportet, vir admirande, firmum ac-
que constantem semper manere: sic nem-
pè vt nec metu cælestes res prodas, nec
tecum ipse pugnare videaris. Nam si ea,
quæ nunc abs te scripta sunt, cum superio-
ribus perpendas, aut adulationi obnoxius
esse videberis, aut leuitatis minister: vt qui
inani gloriæ succumbas, non autem ma-
gnorum ac sanctorum pugilum certami-
na imiteris, qui per omnem vitæ suæ cur-
sum in extera regione premi ac vexari po-
tius sibi ferendum duxerunt, quàm vt per-
uersam ac falsam sententiam vel auri-
bus tenus exciperent.

Cyro Monacho. 325.

Tutæ philosophiæ lex, ac certæ & exa-
ctæ puritatis regula hæc nobis à diuino vi-
ro Paulo præscripta est, vt mortificemus
membra nostra, quæ sunt super terram.
Quamobrem si ipsius placita sequi studes,
omninò autem sequeris, si Monasticam vi-
tam colere cupis, linguæ celeritatē frangere

K iij